

Lubomír Chvalovský

Malý Lubomír se narodil roku 1933, vyrůstal původně v Chomutově, poté se s rodinou přestěhovali do Jičína, kde žili až do roku 1939. Jeho největším vzorem byl jeho tatínek. Dodnes ho obdivuje za vše co pro naši republiku vykonal.

Josef Chvalovský narozen roku 1896 v Podmokách nedaleko Poděbrad, byl od mladého věku vojákem. V roce 1915 nastoupil do rakousko-uherské armády. Účastnil se bojů v Itálii i v Rumunsku, kde byl později zajat. V roce 1916 vstoupil do čs. armády pod níž bojoval ve Francii a v roce 1919 po návratu do vlasti na Těšínsku. S maminkou Lubomíra Emílií se oženil v roce 1928. Spolu měli nejen Lubomíra, ale i dceru Nadu. Po zabrání ČSR v roce 1939 Německem utekl táta bojovat za hranice. Lubomír strávil celou válku v Podmokách. Dodnes má významnou vzpomínku na válku, když se dozvěděl o počátku osvobození vlasti Spojenci. Za války se ve škole snažili i přes požadavek propagace nacistické ideologie být vůči žákům neutrální. S tatínkem se rodina po válce poprvé setkala v roce 1945, po projetí sovětsko-americké demarkační čáry na Zelené hoře u Nepomuku. Po válce se rodina přestěhovala do Bohumína. Táta sloužil stále jako voják. Lubomír studoval gymnázium. Po komunistickém převratu v roce 1948 si rodina myslela, že komunisté nechají Josefa Chvalovského na jeho postu a jeho rodinu na pokoji, opak byl však pravdou. Poté co ho jeho kamarád přišel v roce 1949 varovat, že ho chtějí zatknout rychle a pohotově emigroval za hranice. Rodina zatím měla přijít v listopadu, ale překročit hranice se podařilo jen Nadě Chvalovské. Mámu Emílii a syna Lubomíra vypátrala pohraniční stráž, když se jich zeptali na to co tu dělají máma Emílie řekla, že jsou na houbách.

Lubomírova maminka putovala 6.let po komunistických věznicích zatímco Lubomíra vyloučili z gymnázia a po propuštění žil a pracoval v Hodoníně. Mimo jiné si Lubomír Chvalovský okusil práci horníka, dodnes má trauma, kdy důl zavalil jeho kamaráda. Se svou rodinou se setkal v roce 1968 v Texasu, v Houstonu, však poté se do Československa opět vrátil. Lubomír Chvalovský byl také úspěšný rugbyista, dokonce vyhrál dvakrát mistrovství Československa. Během práce v Čedoku se seznámil se svou budoucí manželkou, jejich láska trvá dodnes, mají spolu syna, který se věnuje cyklistice a opravě kol a dceru, která vystudovala

práva, už i dokonce dospělá vnoučátka. Sametovou revoluci vnímal, jako svoje osobní vítězství. Po revoluci se významně zasadil o Českou nohejbalovou asociaci a sám vyhrál mistrovství republiky. Dnes žije na Praze 4, v Krči.

BOHATSTVÍ NENÍ CESTA KE ŠTĚSTÍ.

Lubomír Chalovský.

Příběh pana Lubomíra Chvalovského je velice inspirativní, přes mnoho útrap, které on i jeho rodina zažila si užíval života, dosáhl mnoha úspěchů a hlavně je to dobrý člověk, jehož morální hodnoty jsou pevně dané.